

TANKAR OM SANNING OCH FÖRSONING UR INDIVIDENS OCH SAMHÄLLETS PERSPEKTIV

1. Rättvisa och tillfrisknande hänger samman

Individuellt

Hur skapar man ett tryggt utrymme för att dela det man har upplevt? Vad följer av det?

Trauma betyder ursprungligen sår. Ett osynligt sår kan orsakas av bristande rättigheter, upplevelsen av kränkning av människovärdet, våld eller otrygghet i sovsalar, sjukvård... Till dessa hör även belastningar mellan generationerna. Trauma kan också bli en del av identiteten, eller en tävling om vems erfarenheter förtjänar att berättas. Varje perspektiv måste vara värdefullt.

Gemenskap

Det skulle vara bra för samhället att gå igenom sin egen inre helandeprocess så att sannings- och försoningsprocessen kan lyckas. Individens egen väg till återhämtning kan leda till en vision om vad samhället behöver. Det är bra att tillsammans drömma om vilken typ av gemenskap som skulle kunna bildas genom denna process. Psykosocialt stöd ska vara långsiktigt och kamratstödet kan spela en stor roll i detta.

Samhälle

Strukturell diskriminering och marginalisering orsakar långvariga skador. Samhället kan inte fixa dem ensamma och detta kräver partners som förstår vad som står på spel och är redo att förändra sig själva. Förverkligandet av rättigheter och återvinning är sammankopplade. Healing innebär också att erkänna skadan och arbeta tillsammans för att förhindra att den händer igen.

2. Några frågor och möjligheter

Individuell

1. Vad behöver jag på min egen väg till (inre) healing?
2. Mitt perspektiv, mina erfarenheter och min sanning är värdefulla.
3. Hur har jag skadats, hur har jag skadat andra?
4. Min väg kan hjälpa hela samhället: vad har du lärt dig som du vill dela med dig av?

Gemenskap

1. Vilka fraser eller ord används?
2. Hur skapar vi ett säkert utrymme?
3. Vilken typ av läkningsprocess i samhället behöver vi?
4. Hur styr processen steg för steg, lyssna på samhället?
5. Hur kan denna process hjälpa oss permanent: vilket stöd eller resurser behöver vi som vi kan utveckla nu?

Samhälle

1. Hur säkerställer man ett genuint ägande av samhället?
2. Vad behöver styrgruppen för att bli framgångsrik i sitt arbete (intern process, planering, samråd etc.)
3. Vad behöver vi lära oss och vilket ansvar tar vi för det?
4. Är vi redo att förändras?
5. Vem mer behöver lära sig och förändras?
6. Vilka resurser behöver samhället nu och på lång sikt?
7. Hur förbereder man sig för strukturreformer?
8. Hur förhindrar man att skadan återkommer?
9. Vad efter processen: arkiv, psykosocialt stöd, uppföljning?